

Derfor er det ogsaa, at Lovforslaget fremlægges her, efter at Amtskommissionernes Formænd har tilskyndet mig dertil, for at man kan faa lidt mere Plan i Arbejdet. Det var ikke helt heldigt sidste Aar, det indrømmer jeg, fordi vi kom lidt sent paa Vej. Men jeg mener ikke, at man kan bebrejde mig noget i den Henseende; jeg fremsatte Lovforslaget i den første Rigsdags-samling, jeg havde Lejlighed dertil, og det blev jo ogsaa gennemført. Det samme Forhold vil ikke gentage sig i samme Grad i Aar; men hvis vi undlader at vedtage dette Lovforslag, kommer vi i ganske den samme Situation igen om et Aar, at vi igen er for sent paa Færde og derved faar uheldige Forhold frem. Derfor er Lovforslaget fremsat netop nu, for at vi kan vide, hvorledes Arbejdet kan fortsættes i de kommende 3 Aar.

I øvrigt skal jeg sige, at hvis man mener allerede nu i Loven at kunne indføre Bestemmelse om, hvor stor Laaneværdien skal være, skal jeg for mit Vedkommende ikke modsætte mig det. Dog maa jeg saa mene, det vilde være meget ønskeligt, at vi kunde blive staaende ved den Laaneværdi, vi nu har. Naar, samtidig med at Byggeomkostningerne forhaabentlig bliver mindre og mindre, Laaneværdien bliver staaende, kan det Antal Tønder Land, der kan købes til Brugene, forøges, og vi vil for de samme Penge pr. Brug kunne se større og større Brug oprettet i Henhold til denne Lov. Jeg skal for øvrigt heller ikke benægte, hvad der er blevet sagt, at de oprettede Brug har været for smaa; men det kommer af, at det har været saa dyrt at bygge. Og jeg vil antage, at det vil være rigtigt, at vi ikke, efterhaanden som Byggeomkostningerne formindskes, i samme Grad formindsker Laaneværdien. Skulde man i Udvalget ønske allerede straks at fiksere Laanesummen, vil jeg ikke modsætte mig det, og jeg vil i alt Fald henstille, at man ikke nedsætter Summen, men holder den oppe i det, den i Øjeblikket er.

Overfor det ærede Medlems Bemærkninger om Ydelse af Tillægslaan skal jeg sige, at det Forhold er blevet drøftet ret indgaaende for et Aar siden, og jeg tror, at den Bestemmelse, der her er bragt i Forslag, alligevel alt overvejet nogenlunde rammer

det rigtige, som er det, at de ganske vist ikke mange Brug, der er oprettet i Henhold til Loven af 1917, altsaa mellem 1917 og 1921, som er oprettet under de ugunstigste Vilkaar, og som er blevet smaa og daarligt forsynet med Bygninger, trænger i højere Grad end andre til Tillægslaan, og de skal derfor have fortrinsvis Adgang dertil. Jeg kunde tænke mig, at dette at give ældre Statshuse Adgang til at forøge deres Laan til 9 000 Kr. i Virkeligheden betyder, at mange af dem faar Adgang til Tillægslaan, der er større, end naar de efter 1917 oprettede Huse faar Adgang til Laan til 12 000 Kr. Men for øvrigt skal jeg gerne deltage i Drøftelsen af dette Spørgsmaal i Udvalget.

Til det ærede Medlem Hr. Ulrich skal jeg sige, at det glæder mig, at han paa sit Partis Vegne kan tiltræde den foreslaaede Udskydning af Revisionen, men naar han mente, at det kunde være nok at udskyde det til næste Aar, vil jeg dog bede det ærede Medlem om at tage den Opfattelse op til fornyet Overvejelse. Jeg kan sige, at jeg havde oprindelig tænkt mig at kunne nøjes med en Udskydning paa 2 Aar, men i det Møde, jeg havde med Amtskommissionernes Formænd, de Mænd, der i særlig Grad staar i Arbejdet for Gennemførelsen af denne Lov, blev det fra flere Sider — og jeg forstod med Tilslutning fra alle Kommissionsformændene — fremhævet, at det var rigtigt at have et længere Aaremaal, fordi det gav stor Usikkerhed i Arbejdet, naar man hvert Aar skulde have Loven frem til Revision. Derfor foreslog jeg 3 Aar, og jeg antager heller ikke, der vil ske nogen større Ulykke ved at bevilge de 12 Mill. Kr. i 3 Aar. Jeg vil gerne minde om, at tidligere blev der stillet 5 Mill. Kr. til Raadighed, og de dækkede fuldt ud Behovet. Det var da meget lettere at arbejde med denne Sag, fordi alle kvalificerede Ansøgere kunde komme i Betragtning og faa alt, hvad der tilkom dem indenfor den Begrænsning, Loven gav. Men i de forløbne Aar har der paa Grund af Standsningen i Udstykningsarbejdet eller dog den omtrentlige Standsning, der har fundet Sted, og ogsaa af andre Grunde, opsamlet sig saa mange Ansøgere, at det er umuligt at imødekomme dem. Jeg vil derfor finde det overordentlig heldigt, om vi i Løbet af nogle faa Aar kunde naa ind i mere normale Tilstande,